

194, stk. 1 nr. 5 og 197, så indeholder statsbanelovens § 10 en bestemmelse, der for så vidt angår befordring af passagerer og disses håndbagage fastsætter, at forsinkelse af tog eller færge ikke begrunder erstatningskrav mod jernbanen, mens § 20 i samme lov for rejsegods fastsætter, at jernbanen ved forsinket levering skal betale 35 øre pr. bruttokilogram af det for sent udleverede rejsegods for hver påbegyndt 24 timer regnet fra det tidspunkt, da det blev forlangt udleveret, dog højst for 14 dage. Denne bestemmelse omfatter kun de tilfælde, hvor den berettigede ikke beviser, at der ved forsinkelsen er opstået noget tab; beviser han derimod dette, betales for dette tab en erstatning, som dog ikke kan overstige det firedobbelte af den førstnævnte erstatning. Selv om det næppe har større praktisk betydning, vil det formentlig være rigtigst at bringe disse regler i overensstemmelse med søloven.

Til § 174.

Stk. 1. I forslagets øvrige bestemmelser angives retsforholdet mellem passageren og bortfragteren, jfr. lovudkastets § 171, stk. 1. I nærværende bestemmelse fastsættes, at det ansvar, som påhviler bortfragteren, eller de rettigheder, som denne måtte have overfor passageren, respektive de forpligtelser, som passageren måtte have overfor bortfragteren, også finder anvendelse på den reder, som rent faktisk udfører befordringen eller en del deraf. Dette fælles ansvar for bortfragteren og rederen er fastsat som et solidarisk ansvar, idet dog det samlede ansvar ikke skal kunne overstige de i lovudkastets § 194, fastsatte begrænsningsbeløb. Selv om et sådant solidarisk ansvar ikke fremgår af konventionens bestemmelser, har udvalget ikke fundet, at det ville være i strid med disse at fastsætte noget sådant. En lignende regel foreslås i lovudkastets § 123.

Stk. 2 fastsætter retsforholdet mellem bortfragteren og rederen, hvor reglerne i nærværende kapitel skal finde tilsvarende anvendelse. Endvidere er der foretaget en almindelig henvisning til sølovens befragtningskapitel.

Til § 175.

I bemærkningerne til det lovforslag, der dannede grundlaget for de gældende be-

stemmelser om passagerbefordring, jfr. RT 1936-37 tillæg A sp. 4248, er det om de såkaldte blindpassagerer anført, at disse måtte være udelukket af passagerbegrebet, hvilket formentlig også måtte gælde de såkaldte konsulatspassagerer. Som det fremgår af lovudkastets § 171, stk. 2, må noget tilsvarende gælde her. Imidlertid kan der efter almindelige retsprincipper dog opstå spørgsmål om ansvar for bortfragteren, når sådanne personer følger med skibet. Man har derfor fundet det rimeligt udtrykkeligt at anføre, at de bestemmelser om indsigelser og ansvarsbegrænsninger, som bortfragteren kan gøre gældende overfor passageren, også må have gyldighed overfor sådanne personer, i fald der bliver tale om erstatningsansvar.

Til § 176.

Stk. 1. I overensstemmelse med PK art. 3 og BK art. 3 pålægger denne bestemmelse bortfragteren at sørge for, at skibet er i sødygtig stand. En lignende bestemmelse foreslås i befragtningskapitlet i lovudkastets § 76, der delvis bygger på konnossementskonventionens art. 3, nr. 1 a og b. Men i modsætning til konnossementskonventionen, der alene stiller krav om sødygtighed, inden rejsen påbegyndes, gælder sødygtighedsansvaret ifølge PK og BK såvel før som under rejsen. I medfør af PK art. 3 og BK art. 3 påhviler det endvidere bortfragteren at sørge for den sikre befordring af passagerer og rejsegods og i øvrigt at varetage passagerens tarv på forsvarlig måde, hvilket svarer til den gældende § 171, stk. 1. Dette indebærer, at bortfragteren udover at skulle opfylde de sikkerhedsmæssige krav, som bl. a. tilsynslovgivningen stiller, kan være forpligtet til at drage omsorg for passagerens underhold, jfr. lovudkastets § 185, stk. 2, og sygepleje i rimeligt omfang.

Stk. 2. Denne bestemmelse svarer til den gældende § 91 i sølovens befragtningskapitel.

Stk. 3 svarer til lovudkastets § 98, idet man ved udformningen af bestemmelsen har bragt denne i nøje overensstemmelse med formuleringen i konnossementskonventionens art. 4, 4, der også ligger til grund for den ovennævnte § 98.

Til § 177.

Denne bestemmelse svarer til lovudka-